Copiii în vacanță „ACȚIUNEA VENUS"

A MICILOR SPORTIVI DIN TITAN

Larmă mare în preajma blocurilor P. 19 bis și P. 18 din Titan. O larmă neobișnuită pentru o oră atît de matinală: soarele abia săltase peste pădurea de macarale dinspre Glina, aducînd peste Capitală colb de aur din largul Bărăganului. Pe o palmă de teren viran dintre blocuri, pînă mai ieri inundată de bălării, se adunaseră zeci de copii, copiii cartierului, aflați în prima zile de vacanță. Cineva, un om între două vîrste, îi împărțea pe echipe, da indicații, ca pe un cimp strategic, într-o mare acțiune. Și era, într-adevăr, o acțiune. Copiii i-au spus „Acțiunea Venus", iar Nicolae Dumitrescu, omul între două vîrste care-i conducea, locatar în P. 19 bis, a fost de acord cu această denumire. „Pînă la urmă așa e să și botezăm baza noastră sportivă. Dar știți-i numele pre-ședintelui, băieți. Trebuie să lase ceva în lumea, că altfel..." „Lăsați pe noi, nene Dumitrescule !" — au zis frații Cora, Nine și Silviu George...

„Acțiunea Venus" s-a născut — după cum aveam să aflăm — cu săptămîni în urmă, la Școala generală nr. 82. Ea viza amenajarea unei minibaze sportive, alei, la doi pași de școală. Perioada tezelor n-a fost ușoară, timpul a fost destul de încărcat, dar „Acțiunea Venus" prindea, totuși, viață. S-au strîns materiale, s-au colectat bani pentru plase de sîrmă necesară împrejmuirii. „De ce să batem noi mingea prin lături ? — a întrebat Mircea Angel. Cum am încheiat cu școala, la treabă, băieți !"

S-a nivelat terenul, s-au tăiat marcaje, cițiva locatari au sărit în ajutorul copiilor, au împlantat porți de fotbal și bănci, au hanilat stîlpi pentru împrejmuire. Frații George, apoi Ion Munteanu și Marian Buga și Ion Pacia se întreceau la cărat pămîntuluri. Terenurile prindeau contur după numai cîteva ceasuri, nimeni nu se gîndea la oboseală.

Cu așa constructori nu se poate ca „Acțiunea Venus" să nu se încheie cu succes.

Vom reveni să-i urmărim pe micii sportivi din Titan la primele întîlniri.

Viorel TONCEANU

ALERGÎND PRIN SOARE DUPĂ MINGE...

Cer de azur arcuit peste Bacăul mereu mai frumos, mai modern, scăldat de razele unui soare fierbinte. Am pășit orașul de pe Bistrița, în această duminică, conectat parcă mai mult decît oricînd (și-l merăsnițeam de atîta vreme) la fenomenul sportiv. În Sala sporturilor se desfășura o „zi a gimnasticii" cu spuză de aripi. Știam că oamenii, copiii de aici iubesc gimnastica, dar nu credeam că o fac cu atîta pasiune. Cîteva fetițe de lîngă mine își reînnoiseră răsuflarea pentru că o „stea" — sau poate o viitoare stea — a sportului atît de îndrăgit de ele tocmai executa un salt spectaculos de pe bîrnă, încremenind pe podea. Fără să vrea, fetițele de lîngă mine au exclamat atît de curînd, atît de tare, încît, în final, un splendid ansamblu a smuls ropote de aplauze spectatorilor ridicați în picioare.

Cînd Sala sporturilor „fierbea", afară, la cîțiva zeci de metri, alți copii ai Bacăului se bucurau de frumusețile mișcării în aer liber. Pe terenurile de tenis, de handbal și baschet, pe cele de atletism, pe crud și zbenguiau, se mișcau în tovărășia minții. Erau cîteva sute. Copiii din marele cartier Crișan I, elevi ai școlilor generale nr. 28 și 16...

Mai departe, pe complexul „23 August", realizat prin grija municipalității și a organelor sportive, copiii se aflau, de asemenea, în lumea lor, în lumea sportului. Stadionul le aparținea. Și bucuria, o bucurie fără margini, le umplea ființa. Bucuria lor, bucuria părinților, bucuria noastră, a celor care îi urmăream cum aleargă îmbujorați după minge.

Minunată a fost această zi a sportului pentru tezerată copiilor, acolo, în orașul de pe Bistrița !

Constantin ALEXE

Meciul feminin de șah România — Iugoslavia

ECHIPA NOASTRĂ CONDUCE ÎNAINTEA ULTIMULUI TUR

Reluarea celor două partide întrerupte din turul II al meciului feminin de șah România—Iugoslavia (întîlnirea Amalia Pihajlici — Dana Nuțu s-a dat remiză fără joc) a prilejuit o luptă acerbă, care a durat aproape 5 ore ! Margareta Mureșan, în fața Oliverei Prokopovici, și Ligia Jieman, în fața Mariei Petrovici, deținuseră poziții mai sau bune. Beneficiind de analizee impecabile și demonstrînd la tablă o mare putere de luptă și de concentrare, jucătoarele noastre s-au apărat exact, astfel că în ambele partide au fost consemnate remize.

În felul acesta, turul II se încheie la egalitate (3—3), formația noastră păstrîndu-și avansul obținut în prima rundă. Scorul este 7—5. Echipa României conduce și la juniorare cu 2½—1½.

Aseară a avut loc turul III, în care s-au înregistrat rezultatele :

I. Vlaska Macek — Elisabeta Polihroniade într. II. Gertrude Baumstark — Gordana Markovici într. III. Maria Prokopovici — Margareta Mureșan într. IV. Dana Nuțu — Amalia Pihajlici — 1—0, V. Tereza Stadler — Lia Bogdan 0—1, VI. Ligia Jieman — Maria Petrovici între (seniorare) ;

I. Dușița Cejici — Viorica Ilie 1—0, II. Luminița Cârmaciu — Brigitte Stadler într.

Înaintea ultimului tur, de astăzi (în care româncele vor avea albele la mesele fără soț), scorul este 9—5 (4) în întîlnirea seniorarelor și de 2½—2½ (1) în aceea a juniorelor.

LUPTĂ STRÎNSĂ LA SATU MARE

In turneul internațional „Someș-'78", care se dispută la Satu Mare, întrecerea este foarte interesantă. Runda a 8-a a fost caracterizată de o luptă deschisă, mereu majoritate a partidelor cîștigîndu-se la cîștig. Rezultatul : o singură remiză, restul întîlnirilor decise !

Se remarcă revenirea puternică a lui Emil Ungureanu care, cu 5 puncte înscrise în ultimele 6 runde, a intrat în plutonul fruntaș, aspirînd la cîștig. Rezultatele locuri. Excelentă este, de asemenea, evoluția veteranului **Klüger**, care a mai jucat în țară noastră acum aproape 25 de ani !

REZULTATELE : Klüger — Dobosz 1—0, Ilijin — Ungureanu 0—1, Banas — Fischer ½—½, Briescu — Busu 1—0, Bohosian — Koposztasz 1—0, Follert — Szabo 0—1, Armas — Müller întrerupță într-o poziție aproximativ egală.

CLASAMENTUL : KLUGER 5½ (1), Banas 5½, Ungureanu 5, Armas 4½ (1), Bohosian, Szabo 4½, Briescu 4 (1), Busu, Dobosz 3 (1), Fischer 3, Koposztasz 2½ (1), Follert 2½, Müller, 1 (2).

ASTĂZI, PRIMELE STARTURI ALE ÎNOTĂTORILOR

(Urmare din pag. 1)

tătoarele noastre fruntașe, dornice să cinstească acest eveniment ai natației românești prin rezultate de cît mai bună valoare. Le-am întîlnit pe campioanele noastre la antrenament atît miercuri, cît și joi, lucrînd cu obișnuita intensitate, încercînd să recupereze timpul pierdut în zilele precedente, cînd practic nu au avut unde să se pregătească (la Dinamo se făcea toaleta bazinului, iar la „23 August" apa era rece !). Ne-a impresionat în mod deosebit ambiția cu care aceste sportive încearcă tot ce este posibil pentru a mai „smulge" cronometrului cîte o secundă — două, pentru ca în zilele finalelor să poată materializa efectiv, în performanțe de valoare, truda lor din săptămînile și lunile precedente. În numărul nostru de ieri anunțam programul de astăzi, pe care îl reamintim acum. Este de așteptat ca aceste probe, care au caracter de neînlocuit atît în echipa națională cît și în cea de club, să se permaturile trascîbită, mereu pusă pe gîlceavă. Ignorînd sfaturile și nefiind seamă de unele măsuri luate de federație, ea nu și-a revizuit nici un moment atitudinea. Dimpotrivă, de curînd, a amenințat conducerea clubului Voința că, dacă nu i se rezolvă anumite probleme personale, nu va mai juca pentru echipă și și pămîntul o coleașă, pe junioara Aurelia Pandele, fapt pentru care a fost trimisă acasă de la Mangalia, unde s-a desfășurat finala campionatului republican. „Repetatele încălcări ale normelor vieții sportive comise de această jucătoare, se menționează în referat, pot fi reproduse pe încă multe pagini".

Desigur, vina sportivei respective pentru aceste abateri este evidentă, dar ne putem întreba unde o fost responsabilul de sportul popicelor, pistele de joc constituind pentru ea o mare atracție. Și unde din eliminarea ei, ca urmare imediată, întîmplînd-o-ți că va veni ziua cînd o sală plină îi va aștepta cu nerăbdare deparîția. Mîine, poate, visul a devenit realitate, iată-l și ajuns jucătoare de bază în echipa Voința. Pentru că a fost promovată în reprezentativa țării, evoluînd pe cele mai renumite arene internaționale.

Ziele executa bine cînd am fost invitați să participăm la o ședință a biroului federal, Elisabeta Badea a ajuns — se pare regretul tuturor — într-o toană — altă poștură. „Neapreciind condițiile optime care i-au fost asigurate pentru afirmarea talentului, se arăta — printre altele — în referatul prezentat de secretarul F.R.P., L. Szöcs, sportiva Elisabeta Badea, amețită de unele succese, a alunecat pe panta vedetismului, lipsită de spirit colectiv și certată cu morala sportivă". Ce i s-a mai reproșat la ședința amintită ? O seamă exagerată de înțimțare, considerîndu-se de neînlocuit atît în echipa națională cît și în cea de club. Este permanent trascîbită, mereu pusă pe gîlceavă. Ignorînd sfaturile și nefiind seamă de unele măsuri luate de federație, ea nu și-a revizuit nici un moment atitudinea. Dimpotrivă, de curînd, a amenințat conducerea clubului Voința că, dacă nu i se rezolvă anumite probleme personale, nu va mai juca pentru echipă și și pămîntul o coleașă, pe junioara Aurelia Pandele, fapt pentru care a fost trimisă acasă de la Mangalia, unde s-a desfășurat finala campionatului republican. „Repetatele încălcări ale normelor vieții sportive comise de această jucătoare, se menționează în referat, pot fi reproduse pe încă multe pagini".

CAMPIONATELE NAȚIONALE LA SĂRITURI ÎN APĂ

(Urmare din pag. 1)

Prezumtivul său rival, **Alexandru Bagiu**, prezentînd un singur salt cu coeficient 3,0 (tripiu salt și jumătate înainte), nu a constituit în nici un moment un adversar capabil să-l depășească pe Nedelcu, dar noi apreciem că la trambulina de la 3 m lupta va fi mai echilibrată. Ceilalți concurenți, modești, fără pretenții.

La fete, campioana de anul trecut, **Georgiana Săcăleanu**, a evoluat diminează sub posibilități (întreruperea activității într-o perioadă care trebuia să constituie baza pregătirii s-a resimțit din plin), dar după amiază, ambiționată, s-a refăcut din handicap, urcînd de pe locul 4 pe locul 2. Noua campioană a țării, **Magdalena Toth**, cu salturi din ce în ce mai „sfeluțe", cu intrări care îndă să o ajute în obținerea unor note bune, a condus de la început, a cîștigat fără emoții, dar nu a convins, deoarece salturile ei cele mai grele au de-abia coeficientul 2,4 (cinci și jumătate contra și jumătate, în echer). Cît privește pe celelalte finaliste, nici ele nu s-au ridicat — din punct de vedere al coeficienților de dificultate — la un nivel prea înalt. În schimb, deși necalificate pentru finală, foarte tinerele **Isabela Berceanu** (13 ani) și **Cristina Timar** (12 ani), ambele de la Progresul, au produs o impresie plăcută, sărituri lor îndeosebi (pentru virsta lor) crelndu-le reale perspective.

Rezultate. SENIORI : 1. **Vasile Nedelcu** (Progresul București) 683,40 p — campion național și al „Daciadei" ; 2. Al. Bagiu (Crișul Oradea) 639,40 p ; 3. M. Kaiss (C.S.Ș. Sibiu) 568,20 p ; 4. I. Jancsek (Crișul) 575 p ; 5. D. Nedelcu (Progresul) 574,10 p ; 6. D. Cîrceiu (C.S.Ș. Sibiu) 563,20 p ; SENIOARE : 1. **Magdalena Toth** (Crișul) 535,37 p — campioană națională și a „Daciadei" ; 2. Georgiana Săcăleanu (Progresul) 526,37 p ; 3. Elena Cîrstea (Progresul) 502,70 p ; 4. Felicia Cîrstea (Lic. 2 București) 499,27 p ; 5. Ilinca Ionescu (Progresul) 463,20 p ; 6. Anca Beraș (C.S.M. Cluj-Napoca) 456,22 p.

Întrecerile continuă simbătă (3 m seniori, platformă seniori și sîmbătă duminică (3 m seniioare, platformă seniori). În fiecare zi, întrecerile încep la ora 16 (sărituri preliminarii) și de la ora 16 (finale).

TURNEU FINAL CU... DOUĂ ECHIPE ?

Două dintre fruntașele baschetului feminin din țara noastră — I.E.F.S.-Lic. (campioana în-tître, acum ocupanta locului secund în Diviziia A) și Mobila Satu Mare (locul 12 — au anunțat federația, printr-un telefon laconic, că nu vor lua parte la turneul final al campionatului național, deoarece nu îndeplinesc condiția regulamentară de a avea cîte 2 jucătoare de 1,80 m. Drept urmare, cele două formații vor pierde cu 9—2 meciurile cu Rapid București și Crișul Oradea, iar clasamentul pe anotimpul va fi stabilit în funcție de numărul de coșuri înscrise în cele patru meciuri. Semnalăm că în echipele de la Satu Mare și I.E.F.S.-Lic. 2, pepinieră a întregii naționale, și Mobila Satu Mare și-a construit o echipă redutabilă, cu numeroase elemente de certă valoare. Și, totuși, I.E.F.S.-Lic. 2 și Mobila nu au fost capabile să pregătească și să prezinte cîte trei baschetbaliste de 1,80 m, deși prevederea regulamentară a fost anunțată cu aproape un an de zile. Din păcate, în situație asemănătoare s-ar fi aflat (dacă ar fi ajuns să ocupe unul din primele patru locuri) și alte formații : Olimpia București, C.S.U. Galați și C.S.Ș. Ploiești. Deci, 5 din cele 12 echipe participante la cea mai importantă competiție internă nu întrunesc să aibă numărul minim necesar de jucătoare înalte (nu discutăm de valoarea celor existente, aceasta fiind o problemă la fel de acută), ceea ce ne face să întrebăm : cum înțeleg unii antrenori să contribuie la redresarea baschetului românesc ? De fapt, o-bligarea echipelor finaliste de a avea cîte 3 jucătoare de 1,80 m ar fi scopul tocmai forțarea antrenorilor diviziarari de a promova juniștoare cu talente inalte, în felul acesta putndu-se crea o bază mai largă de selecție pentru lotul național. Dar, intenția de a intenția rămîne pe alocuri la stadiul de... intenție. Ceea ce nu face decît să dăuneze baschetului în culpă, dar trebuie să aducă intervenția federației.

Dumitru STĂNCULESCU

P.S. : Prin urmare, turneul final al campionatului național de baschet feminin s-a redus la... meciul Rapid — Crișul care va avea loc vineri, la ora 18, în Sala sporturilor din Tg. Jiu, și al cărui rezultat nu mai influențează clasamentul final : 1. Rapid, 2. Crișul.

NUMAI SPORTIVII SÎNT DE VINĂ ?

Pe marginea unor sancțiuni dictate de F. R. Popice

La 17 ani, cînd a pășit pentru prima dată pragul arenei Voința din Capitală, Elisabeta Badea era o fată posomorîtă de sportul popicelor, pistele de joc constituind pentru ea o mare atracție. Mișcările ei elegante, antrenamentele, imaginîndu-și că va veni ziua cînd o sală plină îi va aștepta cu nerăbdare deparîția. Mîine, poate, visul a devenit realitate, iată-l și ajuns jucătoare de bază în echipa Voința. Pentru că a fost promovată în reprezentativa țării, evoluînd pe cele mai renumite arene internaționale.

Ziele executa bine cînd am fost invitați să participăm la o ședință a biroului federal, Elisabeta Badea a ajuns — se pare regretul tuturor — într-o toană — altă poștură. „Neapreciind condițiile optime care i-au fost asigurate pentru afirmarea talentului, se arăta — printre altele — în referatul prezentat de secretarul F.R.P., L. Szöcs, sportiva Elisabeta Badea, amețită de unele succese, a alunecat pe panta vedetismului, lipsită de spirit colectiv și certată cu morala sportivă". Ce i s-a mai reproșat la ședința amintită ? O seamă exagerată de înțimțare, considerîndu-se de neînlocuit atît în echipa națională cît și în cea de club. Este permanent trascîbită, mereu pusă pe gîlceavă. Ignorînd sfaturile și nefiind seamă de unele măsuri luate de federație, ea nu și-a revizuit nici un moment atitudinea. Dimpotrivă, de curînd, a amenințat conducerea clubului Voința că, dacă nu i se rezolvă anumite probleme personale, nu va mai juca pentru echipă și și pămîntul o coleașă, pe junioara Aurelia Pandele, fapt pentru care a fost trimisă acasă de la Mangalia, unde s-a desfășurat finala campionatului republican. „Repetatele încălcări ale normelor vieții sportive comise de această jucătoare, se menționează în referat, pot fi reproduse pe încă multe pagini".

Traian IOANIȚESCU

P.S. Din păcate și alți membri ai loturilor de seniori au constituit subiect de analiză în aceeași ședință, stabilindu-se următoarele sancțiuni pentru diferite abateri de la etica sportivă : Silviu Raiciu (Laromet Buc.) și Tudor Alexandru (Olimpia Buc.), suspendați pentru trei etape la campionatul divizionar ; Ana Petrescu (Gloria Buc.), Elena Pană (Voința Buc.), Ildico Szasz (Voința Tg. Mureș) și Silvia Raiciu — avertisment public și excluderea din lot pentru o importantă întîlnire internațională din luna septembrie. În fața acestei situații, putem — de asemenea — întreba : cum au acționat cluburile și asociațiile respective pentru educarea popicarilor menționați ?

Subiecte de actualitate

JUCĂTORII NOȘTRI AU UNELE IDEI ÎN JOC, ECHIPELE NU AU ÎNSĂ O IDEE DE JOC !

Nimeni n-ar putea afirma vreodată, despre fotbaliștii noștri fruntași — respectînd, bineînțeles adevărul —, că aceștia n-ar avea idei în joc. Dimpotrivă. Am putea spune chiar, exprimîndu-ne tot în limitele adevărului, că jucătorii componenți ai primului eșalon au foarte multe idei. Uneori prea multe. Idei spontane sau rezultat al unor procese de gîndire mai lente. Idei utile sau mai puțin utile în economia jocului, unele chiar... inutile, dar... idei.

Așa, de pildă, unii sînt dominați de ideea „dreadnoului" mingii de-a lungul și de-a latul terenului, în timp ce alții se complac în pasa pentru de „privighetoare", contemplînd realmente mișcarea coechipierilor și a adversarilor în teren. Sînt, de asemenea, destui jucători cărora le vine ideea de a șuta la poartă — din situații imposibil de finalizat sau pur și simplu din eroism — cînd mai firesc și mai în folosul echipei ar fi fost să paseze. Altora, în schimb, atunci cînd sînt într-o situație clară de gol, îi se pare mult mai ingenios de a mai face o pasă înapoi, în plină fenta, un dribling, exact atît, cît trebuie ca să le scape momentul cel mai favorabil finalizării. Mai sînt și și cei care, în cîteva secunde creează deprinderea ca extrema să centreze numai pe sus sau numai pe jos, fotbaliștii adepți de cerințele fazei ; ca mijlocașii să paseze numai la picior, nu la cap, în funcție de necesitatea momentului ofensivei ; ca fundașii să trimită în față, mingi la întîmplare, din care să se profite mai curînd adversarul : ca portarii să-și permită exhibiții fetișiste, cu prețul compromiterii muncii unei întregi echipe.

Și, totuși, fotbaliștii noștri nu au (de ce să nu recunoaștem ?) numai elemente de idei, ci caracter de balast care, la drept vorbind, ar putea să lipsească. Ei au și destule idei bune, utile în joc, grație cărora se realizează uneori, faze frumoase și se înscriu goluri spectaculoase, din acțiune care la momente fixe. Din păcate însă, acestora — atît de necesare construirii și desfășurării acțiunilor colective — le lipsește ceva cu valoare de liant ceva care să le asigure convergența spre scop și care să elimine caracterul întîmplător al finalizării. Le lipsește așa numita **încadrare în spiritul unui mod unitar de acțiune. Lipsește IDEEA DE JOC.**

La prima vedere, s-ar părea că este un simplu joc de cuvinte. Dar nu, nici vorbă de așa ceva. Este, dimpotrivă, un joc din panoplia tactică a echipelor noastre divizionare A — chiar și în condițiile în care, cum am văzut, jucătorii nu sînt lipsiți de idei — este o realitate care nu mai poate fi ignorată.

Cu ani în urmă, am fi putut vorbi despre o anumită idee sau stil de joc al echipei C.C.A., bazat pe o mare țesătură de pase, pe desfășurarea cu predilecție a acțiunilor ofensive pe extreme și finalizarea atacurilor, alternativ, prin centrări înalnșe (Alexandrescu) și unul dintre interi (Constantin). Ceva mai tîrziu, Dinamo a reușit să realizeze un excelent bloc funcțional, apărînd-se, de regulă, supranumeric, atacînd rapid și cu participarea și a mijlocașilor săi contraatacînd rapid prin „jucători-săgeată", de tipul lui Frățilă și Țîrcălab. A fost rîndul, apoi, al Rapidului să ofere un veritabil model de acțiune colectivă, încadrată într-o foarte precisă și eficace idee de joc, potrivit căreia cuplul atacanților centrali Dumitriu II (sau Ionescu) era susținut de munca inteligentă și fără de răgaz a patru oameni de la mijlocul terenului, unde Nationau își dicta cadența ritmului și jucătorii cărora le vine ideea de a șuta la poartă — din situații imposibil de finalizat sau pur și simplu din eroism — cînd mai firesc și mai în folosul echipei ar fi fost să paseze. Altora, în schimb, atunci cînd sînt într-o situație clară de gol, îi se pare mult mai ingenios de a mai face o pasă înapoi, în plină fentă, un dribling, exact atît, cît trebuie ca să le scape momentul cel mai favorabil finalizării. Mai sînt și și cei care, în cîteva secunde creează deprinderea ca extrema să centreze numai pe sus sau numai pe jos, fotbaliștii adepți de cerințele fazei ; ca mijlocașii să paseze numai la picior, nu la cap, în funcție de necesitatea momentului ofensivei ; ca fundașii să trimită în față, mingi la întîmplare, din care să se profite mai curînd adversarul : ca portarii să-și permită exhibiții fetișiste, cu prețul compromiterii muncii unei întregi echipe.

Și, totuși, fotbaliștii noștri nu au (de ce să nu recunoaștem ?) numai elemente de idei, ci caracter de balast care, la drept vorbind, ar putea să lipsească. Ei au și destule idei bune, utile în joc, grație cărora se realizează uneori, faze frumoase și se înscriu goluri spectaculoase, din acțiune care la momente fixe. Din păcate însă, acestora — atît de necesare construirii și desfășurării acțiunilor colective — le lipsește ceva cu valoare de liant ceva care să le asigure convergența spre scop și care să elimine caracterul întîmplător al finalizării. Le lipsește așa numita **încadrare în spiritul unui mod unitar de acțiune. Lipsește IDEEA DE JOC.**

La prima vedere, s-ar părea că este un simplu joc de cuvinte. Dar nu, nici vorbă de așa ceva. Este, dimpotrivă, un joc din panoplia tactică a echipelor noastre divizionare A — chiar și în condițiile în care, cum am văzut, jucătorii nu sînt lipsiți de idei — este o realitate care nu mai poate fi ignorată.

Cu ani în urmă, am fi putut vorbi despre o anumită idee sau stil de joc al echipei C.C.A., bazat pe o mare țesătură de pase, pe desfășurarea cu predilecție a acțiunilor ofensive pe extreme și finalizarea atacurilor, alternativ, prin centrări înalnșe (Alexandrescu) și unul dintre interi (Constantin). Ceva mai tîrziu, Dinamo a reușit să realizeze un excelent bloc funcțional, apărîndu-se, de regulă, supranumeric, atacînd rapid și cu participarea și a mijlocașilor săi contraatacînd rapid prin „jucători-săgeată", de tipul lui Frățilă și Țîrcălab. A fost rîndul, apoi, al Rapidului să ofere un veritabil model de acțiune colectivă, încadrată într-o foarte precisă și eficace idee de joc, potrivit căreia cuplul atacanților centrali Dumitriu II (sau Ionescu) era susținut de munca inteligentă și fără de răgaz a patru oameni de la mijlocul terenului, unde Nationau își dicta cadența ritmului și jucătorii cărora le vine ideea de a șuta la poartă — din situații imposibil de finalizat sau pur și simplu din eroism — cînd mai firesc și mai în folosul echipei ar fi fost să paseze. Altora, în schimb, atunci cînd sînt într-o situație clară de gol, îi se pare mult mai ingenios de a mai face o pasă înapoi, în plină fentă, un dribling, exact atît, cît trebuie ca să le scape momentul cel mai favorabil finalizării. Mai sînt și și cei care, în cîteva secunde creează deprinderea ca extrema să centreze numai pe sus sau numai pe jos, fotbaliștii adepți de cerințele fazei ; ca mijlocașii să paseze numai la picior, nu la cap, în funcție de necesitatea momentului ofensivei ; ca fundașii să trimită în față, mingi la întîmplare, din care să se profite mai curînd adversarul : ca portarii să-și permită exhibiții fetișiste, cu prețul compromiterii muncii unei întregi echipe.

Și, totuși, fotbaliștii noștri nu au (de ce să nu recunoaștem ?) numai elemente de idei, ci caracter de balast care, la drept vorbind, ar putea să lipsească. Ei au și destule idei bune, utile în joc, grație cărora se realizează uneori, faze frumoase și se înscriu goluri spectaculoase, din acțiune care la momente fixe. Din păcate însă, acestora — atît de necesare construirii și desfășurării acțiunilor colective — le lipsește ceva cu valoare de liant ceva care să le asigure convergența spre scop și care să elimine caracterul întîmplător al finalizării. Le lipsește așa numita **încadrare în spiritul unui mod unitar de acțiune. Lipsește IDEEA DE JOC.**

La prima vedere, s-ar părea că este un simplu joc de cuvinte. Dar nu, nici vorbă de așa ceva. Este, dimpotrivă, un joc din panoplia tactică a echipelor noastre divizionare A — chiar și în condițiile în care, cum am văzut, jucătorii nu sînt lipsiți de idei — este o realitate care nu mai poate fi ignorată.

Cu ani în urmă, am fi putut vorbi despre o anumită idee sau stil de joc al echipei C.C.A., bazat pe o mare țesătură de pase, pe desfășurarea cu predilecție a acțiunilor ofensive pe extreme și finalizarea atacurilor, alternativ, prin centrări înalnșe (Alexandrescu) și unul dintre interi (Constantin). Ceva mai tîrziu, Dinamo a reușit să realizeze un excelent bloc funcțional, apărîndu-se, de regulă, supranumeric, atacînd rapid și cu participarea și a mijlocașilor săi contraatacînd rapid prin „jucători-săgeată", de tipul lui Frățilă și Țîrcălab. A fost rîndul, apoi, al Rapidului să ofere un veritabil model de acțiune colectivă, încadrată într-o foarte precisă și eficace idee de joc, potrivit căreia cuplul atacanților centrali Dumitriu II (sau Ionescu) era susținut de munca inteligentă și fără de răgaz a patru oameni de la mijlocul terenului, unde Nationau își dicta cadența ritmului și jucătorii cărora le vine ideea de a șuta la poartă — din situații imposibil de finalizat sau pur și simplu din eroism — cînd mai firesc și mai în folosul echipei ar fi fost să paseze. Altora, în schimb, atunci cînd sînt într-o situație clară de gol, îi se pare mult mai ingenios de a mai face o pasă înapoi, în plină fentă, un dribling, exact atît, cît trebuie ca să le scape momentul cel mai favorabil finalizării. Mai sînt și și cei care, în cîteva secunde creează deprinderea ca extrema să centreze numai pe sus sau numai pe jos, fotbaliștii adepți de cerințele fazei ; ca mijlocașii să paseze numai la picior, nu la cap, în funcție de necesitatea momentului ofensivei ; ca fundașii să trimită în față, mingi la întîmplare, din care să se profite mai curînd adversarul : ca portarii să-și permită exhibiții fetișiste, cu prețul compromiterii muncii unei întregi echipe.

TURCU (F. C. Argeș), PRINTRE CEI MAI BUNI ÎN TURNEUL DE LA LODZ

Cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la înființare, cunoscutul club de fotbal polonez Legia Varșovia, a organizat un turneu internațional la care au participat echipe reprezentative de tineret și două formații de peste hotare, F. C. Argeș și Kotka din Finlanda. Turneul s-a desfășurat pe stadionul clubului și-a reprezentat cu cinste culorile țării. Cîteva amănunte despre comportarea lui Lodz și fotbaliștilor argeșeni am solicitat antrenorului lor, Leonte Ianovschi.

— Noi am deplasat în Polonia o echipă de juniori — ne-a spus cunoscutul tehnician al lui F. C. Argeș — alcătuită din jucători care vor deschide mîine, ca „1"-le ce va reprezenta clubul în viitoarea ediție a Diviziei naționale de juniori. La Lodz, F. C. Argeș a fost cea mai tînără formație. Am jucat într-o grupă cu Warta Poznan și Widzew Lodz, cu amîndouă terminînd la egalitate, 0—0. Cum și meciul Warta — Widzew s-a încheiat nedecis, 1—1, pentru ordinea partidelor finale s-a recurs la tragerea la sorți și n-am avut noroc să jucăm în finală ! În ultimul meci, F. C. Argeș a întrecut echipa finlandeză cu 4—0, prin golurile marcate de Turcu (2), Nica și Mellescu. Turneul a fost cîștigat de Warta : 1—0 cu F. C. Lodz, prima clasată în grupa a II-a.

— Care dintre speranțele duminecavoastră ni le dați la F. C. Argeș ? — remarcat la Lodz ?

— În primul rînd, Turcu. El a demonstrat și acolo că cele două note de 8 ale sale din campionatul primei divizii n-au fost întîmplătoare. Turcu va ajunge un nou jucător cel mai bun atacanți ai diviziorarei A F. C. Argeș. La Lodz s-a numărat printre cei mai tehnici jucători ai turneului. Alături de el s-au mai evidențiat portarii Iristate și Nițu. În sfîrșit, aș mai adăuga că pe Ralea, extremă stînga de mare perspectivă.

Cum extrem de rar Leonte Ianovschi a greșit în aprecierile sale privind jucătorii tineri. În formare, înseamnă că o nouă grupă de SPERANȚE bate la porțile consacrării purtînd marca clubului piteștean. Frumoasa impresie lăsată la Lodz a constituit argumentul invitării echipei, pentru anul viitor, la turneul internațional de la Bytom. (L. D.)

LOTO - PRONOSPORT INFORMEAZĂ

CIȘTIGURILE TRAGERII LOTO DIN 30 IUNIE 1978

Categoria 1 : 1 variantă 25% — AUTOTURISM DACIA 1 300 ; Cat. 2 : 4,75 a 18.393 lei ; Cat. 3 : 18,50 a 4.723 lei ; Cat. 4 : 31,75 a 2.752 lei ; Cat. 5 : 96,75 a 903 lei ; Cat. 6 : 263,00 a 332 lei ; Cat. X : 1.495,00 a 100 lei. **REPORT CATEGORIA 1 : 455.270 lei.**

Autoturismul Dacia 1 300 de la categoria 1 jucat 25% a fost obținut de ANGELO POPA din BRĂILA.

O VESTE BUNĂ PENTRU IUBITORII LOZULUI IN PLIC ! IN CURÎND

LOZUL VACANȚEI

Peste cîteva zile se va găsi în vînzare la agențiile Loto-Pronosport și la vînzătorii volanți din mediul urban o nouă și atractivă emisiune specială limitată „LOZUL VACANȚEI".

Se pot cîștiga autoturismele „Dacia 1300" și „Skoda 105 L", precum și premii în bani de 50 000, 10 000, 5 000 lei etc.

DE REȚINUT !

„LOZUL VACANȚEI" oferă — din fond special — numeroase cîștiguri suplimentare în valoare de 1 700 000 lei.

Tragerea Loto de astăzi va avea loc la Casa de cultură a sectorului 2, din str. M. Eminescu nr. 89, la ora 17.

Pănoul cu rezultatele tragerii va fi televizat la ora 19.

UN REMARCABIL SUCCES LA „LOTO-2"

La tragerea din 25 iunie a.c. participantul **CHIRIȚĂ ALEXANDRU** din București, jucînd o variantă 25%, a cîștigat un autoturism „Dacia 1 300".

Și dv. veți putea avea o asemenea plăcută surpriză dacă veți participa la noua tragere LOTO-2

de DUMINICĂ 9 IULIE 1978, care beneficiază de un report la cat. 1 în valoare de 101 260 lei.

LA TRAGERILE „LOTO-2" PUTEȚI OBȚINE AUTOTURISME „DACIA 1 300" ȘI CÎȘTIGURI IN BANI.

Vă reamintim că :

- se extrag în total 12 numere din 75.
- se acordă 6 categorii de cîștiguri.
- se poate cîștiga și cu 2 numere din cele 4 ale uneia din extrageri și cu 3 numere din cele 12 extrase.

Se participă pe bilete serio „R" de 10 lei, completate cu 1 variantă simplă achitată 100%, sau cu 4 variante simple achitate 25%.

NU UITAȚI I ULTIMA ZI PENTRU CUMPĂRAREA BILETELOR — 8 IULIE a.c.

Raidul nostru

In căutarea «SCHIMBULUI DE MÎINE»

O „RADIOGRAFIE", LA ORELE DIMINEȚII, ÎN CINCI CLUBURI BUCUREȘTENE

Sîntem în plină vacanță a elevilor. Prilej excelent pentru ei de a lua drumul stadioanelor, acolo unde antrenorii cluburilor și asociațiilor sportive au o bună posibilitate de a depista pe viitorii fotbaliști. Raidul nostru anchetă de azi — și cele care vor urma — se înscrie în această arie de preocupări pentru „schimbul de mîine". Ne-am propus să urmărim CIT SE LUCREAZĂ, CUM SE LUCREAZĂ, CU CINE SE LUCREAZĂ PE TERENURILE DE ANTRENAMENT, CINE SINT ACEIA CARE II INSTRUIESC PE CEI MICI ȘI CUM SINT ORGANIZATE SELECȚIILE LA CLUBURI ȘI ASOCIAȚII SPORTIVE.

În rîndurile de față, vă prezentăm „radiografii" pe această temă de la cinci unități fotbalistice din Capitală.

Daniel Dumitrescu știe unde va fi C. M. din 1986

...Parcul sportiv Dinamo. Ora 8.30. Pe terenurile de zgură rogie — terenuri de baschet — mai dintre grupele de copii (10—11 ani), categoria începători, ale Centralei dinamoviste sînt în plin antrenament. Conduce lecția unui dintre cei mai vechi profesori ai copilor și juniorilor dinamoviști, *Gheorghe Timar*. „Cum, nu ați dat vacanță copiilor ? Nu v-ați luat concediu?", îl întreb pe antrenorul dinamovist așa, ca să-l încerc. „*Vacanță ? Concediu ? Păi dacă acum cînd copiii au timp liber, cînd doresc așa de mult să joace fotbal o să închidem centrul, instrumentul nostru de cunoaștere, interesul. Concediu ? Ba, știți, unul nu am avut de 17 ani concediu în timpul verii. Știți tuniile de vîrf, cînd trebuie să lucrăm la maximum...*" Și, în adevăr, cei peste 100 de copii aflați în instruire la Dinamo au un program intensiv de pregătire. Cei de la grupele avansaților se prevăzute sase antrenamente săptămînal. Evident și și urmărirea copiilor reprezintă — după opinia noastră — un model așa cum sînt efectuate de antrenorul Gh. Timar. *Fiecare copil are fișa sa, cu fotografie, un bogat volum de informații asupra lui, micuții sportivi răspund chiar la o serie de întrebări legate de fotbal, bineînțeles, de viața lor școlară, de cea socială, de aspirațiile lor de toate genurile. Poate că nu ar fi de loc lipsit de interes pentru cellalți pedagogi ai celor mai mici fotbaliști să cerceteze sistemul de evidență folosit în unitățile și în asistența de antrenorul dinamovist.* I-am văzut la lucru și pe cei din grupa celor născuți în 1969 și 14 dintre campionii municipali ai lui Eugen Iordache. Cam mare ca înșiruire, dar cum pe cele lalalte terenuri nu se poate juca, din cauză că se reamenajează pentru viitorul sezon, nu există altă soluție de instruire activistă. Și cu speranțele clubului se desfășoară pe acest mic teren. Antrenamentele — conduse cu deosebită rigurioase — au în final cîte un joc la două porți de-a latul terenului.

— Îl lăsăm să joace mult — ne spune Florin Știrbei, coordonatorul centrului. Și nu cred că procedăm greșit, pentru că noi, antrenorii, intervenim tot timpul pentru a da o serie de indicații necesare. Abia cînd ne convingem că școlarul nostru stăpînește pe mișcările lor oprim jocur